

foc i lloc

Desobediència constructiva

Ens oposem als comportaments que vagin contra la dretura

DELFÍ ROCA

El comportament de l'executiu actual ens ha deixat desemparats. La confessa violació de la llei de Govern i la insofrible impunitat amb què el cap de Govern va emparar un dels seus ministres, fins a acceptar la seva dimissió per intentar evitar el tràngol d'afrontar les preguntes del proper Consell de control al Govern, ens ha deixat a la resta de mortals a mercè dels poderosos.

De fet, la saviesa popular ens diu que sempre hi ha hagut dues vares de mesurar els comportaments humans. La llei no escrita de qui la fa la paga ja no es compleix. Ara tot depèn d'amb qui estàs o qui ets. Tot i que si ho fan, és per què els deixem fer-ho.

Sobre la llei, les principals característiques d'una norma jurídica són la generalitat, per ser aplicable a totes les persones d'una jurisdicció; l'abstracció, per afectar tothom sense distinció; la impersonalitat, perquè no està feta per jutjar cap persona en concret; i l'obligatorietat, que dicta el que cada persona ha de fer, o deixar de fer, fins al punt que el desconeixement de la llei no exclou el seu compliment. Però la característica primordial de la llei és la coercitivitat, l'obligació de ser aplicada. Sense excepcions. En contraposició a la llei es troben les

normes morals, no coercitives, que requereixen la voluntat de la persona per ser aplicades. Si ella no ho vol fer, no se la pot forçar a fer-ho.

En el cas que ens ocupa, la violació flagrant de la llei de Govern per part d'una autoritat que va jurar o prometre complir-la i fer-la complir, es va retorçar la llei fins a distorsionar-la a una simple norma moral, doncs, no coercitiva. No és el primer cop que passa en l'Andorra dels il·lusionistes, la de les dues vares de mesurar. Si ets de la corda de govern, la llei no és coercitiva. En canvi, si no ho ets, la llei l'has de complir de grat o per força. En conseqüència, abaixar el cap i mirar de tirar endavant com puguis és la tònica més estesa entre la població, en aquests temps injustos, on els lladres ja no van a la presó, perquè, diuen, no han actuat de mala fe.

Davant d'aquesta demolició sistemàtica de l'Estat de dret, els progressistes hem d'aplicar la desobediència constructiva, oposant-nos amb un *no* a les polítiques i comportaments que vagin contra la dretura, la recuperació econòmica, la redistribució de la riquesa i la justícia social, alhora que proposem polítiques racionals i amb sentit comú.